

Formanden: Det af Folketingsmanden for Københavns 1ste Valgkreds (Wulff) stillede Underændringsforslag til Forslaget under Nr. 39 er taget tilbage. Ønsker nogen at optage det? (Ophold). Da dette ikke er Tilfældet, er det bortfaldet.

Wulff: Men da jeg maa anse det for heldigt, at Finansloven indeholder et Beløb til Regeringens Disposition til Anvendelse i den Henseende, den højtærede Minister antydede, skal jeg anbefale mine Meningsfæller at stemme for Ændringsforslag Nr. 39.

Jeg kommer saa til Spørgsmaalene om tekniske Skoler og Fagskoler. Hvad de tekniske Skoler angaar, glæder det mig, at Ministeren har erklæret, at dette stærke Krav om, at Elevkontingentet skulde forhøjes med en Fjerdedel, ikke opretholdes, men at Ministeren frafalder det, mod at det manglende Beløb kommer til Stede paa anden Maade. Det er et Fremskridt, jeg er meget glad ved, og jeg haaber, det skal lykkes at faa Beløbet paa andre Maader. Imidlertid vil jeg mene, at det er rigtigt at tilstaa Teknisk Skole her i København det Beløb, som den jo faktisk trænger til for at kunne gennemføre sin Opgave, og jeg vil derfor ligesom før opfordre mine Meningsfæller til at stemme for det Forslag, som foreligger om at bevilge 18,000 Kr. mere til Skolen.

Hvad Fagskolerne angaar, gav Ministeren den Erklæring, at han ikke kunde tiltræde de Forslag, som jeg er Medforslagsstiller af, og det undrer mig ikke, for jeg kendte Ministerens Stilling i Forvejen. Men Ministeren gav ikke andre Grunde derfor, end at Fagundervisningen i Fremtiden kunde gives paa Teknologisk Institut, som — sagde han — optager den ene Fagundervisning efter den anden. Jeg omtalte før, at dette ikke lader sig gøre, som Fagskolerne ere, og det ligger i et Forhold, som jeg her atter maa nævne, og jeg tror, Ministeren kan betragte mig som tilstrækkelig kompetent paa dette Omraade til, at jeg kan gøre det. Det er rigtigt, at Teknologisk Institut giver den ene Fagundervisning efter den anden, men det er en Mesterskole og giver Fagundervisning for Mestre, og det er aldeles ikke indrettet paa at give Fagundervisning for Lærlinge. Dersom det skal indlade sig derpaa — jeg gentager ganske kort, hvad jeg før sagde —, kan det selvfølgelig lade sig gøre, skønt jeg ikke er sikker paa, at det er den bedste Fremgangsmaade, ved Anvendelsen af passende store Bevillinger af Staten til et

med de nuværende Mesterkursus parallelt løbende Sæt af Lærlingekursus med tilhørende Bygninger, Lærere og øvrige Apparater. Det kan lade sig gøre, men ikke paa en Maade, hvorved man sparer Penge, men paa en Maade, hvorved man kommer til at give mange Penge ud og maaske udretter noget mindre godt og dygtigt, end hvad der nu udrettes af private med smaa Kræfter og med en ringe Støtte fra Statens Side. Men, som sagt, det undrer mig ikke, at Ministeren stiller sig afvisende overfor Bevillingen, det har Indenrigsministeren gjort før, vi have hørt det ved tidligere Behandlinger, og vi have vidst det.

Jeg rettede imidlertid ved anden Behandling en Appel til ærede Medlemmer af dette Ting og det en Appel, som ikke var resultatløs. Den Modstand, som er ydet mod Bevillingen, er en Modstand fra Ministerens Side, det er ikke en Modstand fra de paagældende Medlemmer af Finansudvalget eller Tinget. Der har jeg mødt saa megen Forstaaelse, at jeg uden at begaa nogen Indiskretion kan sige, at jeg er fuldstændig overbevist om, at hvis Ministeren ikke havde modsat sig Forslaget, vare de blevne vedtagne i Finansudvalget. Det er altsaa Ministerens personlige Modstand — det er vel den fraværende Indenrigsminister i første Linie, men jeg ved ikke, om det er den fraværende eller den fungerende Indenrigsminister, der har stærkest Andel deri —, der maaske bringer de Bevillinger til at strande. Af Grunde have vi ikke hørt nogen før og heller ikke hørt andre i Dag end den, jeg lige har imødegaaet. Der er henvist til Sparekommissionen. Jeg skal der ganske kort sige, at Sparekommissionens Forslag ere fravegne paa en lang Række Punkter af de forskellige Ministerier, hvilket jeg finder meget forstandigt, for det er ikke Sparekommissionen, som er den ansvarlige Regering her i Landet, men det er Ministeriet, og hvor man i Ministeriet har fundet, at Sparekommissionens Forslag vare uheldige — det gælder baade under de militære Budgetter, som høre under Forsvarsministerens Forsorg, og det gælder Landbrugsministeriet, og det gælder alle andre Ministerier —, har Ministerierne haft gode Grunde, hvorfor de ikke vilde følge Sparekommissionens Forslag. I dette Tilfælde accepteres Sparekommissionens Forslag. Men det kan ikke hjælpe Ministeren at skyde sig bag Sparekommissionen. Naar dette Forslag om at slaa Fagskolerne ihjel er accepteret, er det Ministerens eget Forslag.